

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 15022/2024
18.06.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранке Дражић, председника већа, Марине Милановић, Весне Мاستиловић, Иване Рађеновић и Владиславе Милићевић, чланова већа, у парници тужиоца ЈКП „ВОДОКАНАЛ“ Сомбор, чији је пуномоћник Срђан Лакић, адвокат из ..., против туженог АА из ..., одлучујући о ревизији тужиоца, изјављеној против решења Вишег суда у Сомбору Гж 1529/2023 од 31.01.2024. године, у седници одржаној 18.06.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против решења Вишег суда у Сомбору Гж 1529/2023 од 31.01.2024. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против решења Вишег суда у Сомбору Гж 1529/2023 од 31.01.2024. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Сомбору Пл 134/22 од 08.03.2023. године одбачена је тужба тужиоца са предлогом за издавање платног налога од 26.08.2022. године.

Решењем Вишег суда у Сомбору Гж 1529/2023 од 31.01.2024. године, ставом првим изреке жалба тужиоца је одбијена и првостепено решење потврђено. Ставом другим изреке одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажног решења донетог у другом степену тужилац је изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузето дозвољеној применом члана 404. ЗПП.

Према одредби члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ... 18/20 и 10/23 – други закон), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако Врховни суд оцени да је потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, уједначити судску праксу или дати ново тумачење права.

Побијаним другостепеним решењем заснованим на одредби члана 455. став 4. ЗПП правноснажно је одбачена тужба са предлогом за издавање платног налога због

недостатка правног интереса. Тужилац је поднео тужбу са предлогом да издавање платног налога ради наплате накнаде за комуналне услуге. Правни интерес за подношење тужбе образложио је немогућношћу прибављања података о јединственом матичном броју туженог, поткрепљеног извештајем Министарства унутрашњих послова да тужени нема пријављено пребивалиште на адреси наведеној у тужби.

По оцени Врховног суда посебна ревизија тужиоца у овом спору није дозвољена јер се тим правним леком оспорава правилност примене наведене процесне одредбе и закључак нижестепених судова о недостатку његовог правног интереса. По посебној ревизији тужиоца, без обзира на приложене одлуке нижестепених судова, није потребно одлучивати ради уједначавања судске праксе. Побијано другостепено решење не одступа од правног става Грађанског одељења Врховног касационог суда усвојеног 25.06.2019. године, у поступку решавања спорног правног питања насталог у истим чињенично правним споровима у којима је тужилац свој правни интерес за подношење тужбе образлагао недостатком идентификационих података туженог неопходних за подношење предлога за извршење. Делом ревизијских навода тужиоца се оспорава утврђено чињенично стање, што у поступку по ревизији није дозвољено на основу члана 407. став 2. ЗПП. Поред тога, битне повреде одредаба парничног поступка не представљају дозвољен ревизијски разлог.

Из наведених разлога на основу члана 404. ЗПП одлучено је као у првом ставу изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је оценио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 420. став 1. Закона о парничном поступку прописано је да странке могу да изјаве ревизију и против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно окончан, док је ставом 2. истог члана Закона прописано да ревизија против решења из става 1. овог члана није дозвољена у споровима у којима не би била дозвољена ревизија против правноснажне пресуде. Ставом 6. истог члана прописано је да се у поступку поводом ревизије против решења сходно примењују одредбе овог Закона о ревизији против пресуде.

Имајући у виду да је у овом случају побијаним другостепеним решењем одбијена као неоснована жалба и потврђено првостепено решење којим је тужба одбачена као недозвољена, а вредност предмета спора у овој парници је 434.453,25 динара, то ревизија тужиоца није дозвољена, јер не би била дозвољена ни против правноснажне пресуде (члан 420. став 2. ЗПП).

Из изнетих разлога на основу члана 413. и 420. став 2. и 6. у вези са чланом 403. став 3. ЗПП одлучено је као у другом ставу изреке.

**Председник већа – судија
Бранка Дражић**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**